

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 68.210 van 17 september 1997
in de zaak A. 75.487/IX-146.**

In zake : de n.v. VOEDERS LAMBRECHT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat bij het Hof van Cassatie
R. BÜTZLER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
de Villegaslaan 33-34

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landbouw en de Kleine en
Middelgrote Ondernemingen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op 27 augustus 1997 namens de n.v. VOEDERS LAMBRECHT werd ingediend door haar raadsman R. BÜTZLER, Advocaat te Brussel, om, bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid, de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de ministeriële beslissing, aan de verzoekende partij medegedeeld bij brief van 16 juli 1997, houdende "tijdelijke intrekking van verzoeksters erkenning nr. 17 voor het fabriceren van mengvoeders vanaf 1 september 1997 om 8 uur tot en met 1 december 1997 om 8 uur";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 1 september 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 september 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad
A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. MAES,
die loco Advocaat R. BÜTZLER verschijnt voor de ver-
zoekende partij, en van Advocaat A. VASTERSAVENDTS die
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-
auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1
en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij
uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten
onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringen-
de noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen
worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevoch-
ten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de
onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of
verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel
kan berokkenen;

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak
blijkt dat de verzoekende partij tenminste reeds op
23 juli 1997 kennis had van de bestreden beslissing,
aangezien haar raadsman op die dag, bij brief, de ver-
werende partij erom vraagt de bestreden beslissing in te
trekken; dat de verzoekende partij zich pas op
27 augustus 1997, dus 5 weken later, tot de Raad van
State heeft gewend om de schorsing van de tenuit-
voerlegging van de bestreden beslissing te vorderen "bij
wege van uiterst dringende noodzakelijkheid";

Overwegende dat degene die zijn toevlucht neemt tot de zeer uitzonderlijke procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid tenminste zelf steeds alert en prompt moet reageren eenmaal hij kennis heeft gekregen van de bestreden beslissing, op straffe van anders de indruk te wekken dat hij er zelf niet in gelooft dat zijn zaak volgens de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid moet afgewikkeld worden; dat in de voorliggende zaak moet vastgesteld worden dat de verzoekende partij eenmaal zij kennis had van de bestreden beslissing vijf weken gewacht heeft vooraleer de Raad van State te grijpen; dat deze lange termijn tussen de kennisname van de bestreden beslissing en de rechtsingang de negatie zelve is van de uiterst dringende noodzakelijkheid; dat deze vaststelling volstaat om te besluiten dat niet voldaan is aan een van de cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zeventien september
1900 zevenennegentig, door :

de H.	A. BEIRLAEN,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.